

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren, justitsministeren og energiministeren samt disses besvarelse heraf

Spørgsmål til justitsministeren:

»Ad forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter (L 242).

Ministerens kommentarer udbedes til omstående artikel i Politiken den 10. august 1990 af professor, dr. jur. W. E. v. Eyben.«

Politiken den 10. august 1990

Unødvendigt at indkalde Folketinget

Skatteministeren kan selv løse problemet

Artiklen er skrevet før det nye politiske forlig om petroleumsafgiften og indkaldelsen af Folketinget til på mandag.

Det drejer sig om afgiften for petroleum på 10 liters dunke. Efter loven, således som den blev vedtaget i 1988, er der ingen tvivl om, at denne fritagelse for afgift gælder uanset persons anseelse. Også millionærer med pragtvillaer kan efter lovteksten nyde godt af denne fritagelse. Fremskridtspartiet har altså ret, når det siger, at loven ikke på det punkt indeholder nogen som helst begrænsning – ifølge den klare lovtekst.

Men dermed er spørgsmålet ikke afklaret tilstrækkeligt, juridisk set. Kristeligt Folkeparti har gjort gældende, at det under forhandlingerne i Folketinget var helt klart, at man kun ville hjælpe syge, ældre og andre svagtstillede i dårligt isolerede boliger.

At dette også er rigtigt, kan man let blive overbevist om ved at gennemlæse Folketingets forhandlinger. Fra 1986 til 1988 gjaldt der i disse tilfælde kun en regel om afgiftsnedsættelse, nemlig til en tredjedel, men i 1988 foreslog Fremskridtspartiet, at afgiften skulle falde helt bort. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at afgiften i horribel grad fordyrer boligopvarmningen »især for syge, ældre og andre svagtstillede i ofte dårligt isolerede boliger«. Da den tidligere gældende ordning ikke havde givet anledning til fiskale vanskeligheder, var tiden inde til »helt at ophæve afgiften på dette

nødvendige fattigmandsgode«. Under forhandlingerne i Folketinget satte Fremskridtspartiet tal på: »Det drejer sig om 66.000 lejligheder i Københavns Kommune, og det gælder stort set kun lejligheder på Nørrebro og Vesterbro, eventuelt nogle lejligheder på Christianshavn og i tilsvarende kvarterer. (. . .) Derudover er der måske rundt omkring i landet ca. 20.000–25.000, sådan at det alt i alt er små 100.000 mennesker, det drejer sig om. Hvad enten det er på Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om pensionister og folkepensionister, men også om førtidspensionister og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.« Og senere: »Vi kan få lunet noget op i disse de dårligste boliger, vi overhovedet har i dette land. Man kan vist roligt karakterisere de 66.000 eller 80.000 lejligheder, det her drejer sig om, som de absolut dårligste og dårligst isolerede, vi har.«

Såvel fra regeringsside som fra andre sider blev der fremsat betænkeligheder. »Der kan opstå ganske store misbrugsmuligheder, hvis man differentierer meget voldsomt mellem forskellige former for olieprodukters beskatning« (Socialdemokratiet). »SF kan støtte forslaget. Vi ved godt, at der kan være muligheder for misbrug i det, men på den anden side er hensigten rigtig.« »Vi er selvfølgelig også opmærksomme på, hvad der kan ske, hvis man helt fjerner afgiften på petroleum i dunke på 10 l, således at prisforskellen mellem petroleum, der ikke er afgiftsbelagt, og andre energiprodukter, der er afgiftsbelagt, bliver så stor, at der vil ske et utilsigtet brug af petroleum i 10 liters dunke« (Kristeligt Folkeparti).

Disse betænkeligheder blev imidlertid overvundet under udvalgsarbejdet. Ministeren svarede på en række spørgsmål: Hvis man hælder petroleum i en tank, samles den sandsynligvis i toppen, og når så olien er brugt, fyres der med